

[Jørgen Junior]

Dette skulle angiveligt være udviklet i samarbejde mellem USA, Vesttyskland og Japan, idet muliggøre, at alle elektriske installationer sættes ud af funktion, hvilket selv sagt ville gøre konventionelle våben mere vigtige, end de er i dag.

Såfremt et våben som det beskrevne eksisterer, er det vel kun et spørgsmål om tid, førend det kommer til offentlighedens kendskab, og må vel i øvrigt betragtes som en lykke, idet mange af de nu eksisterende våbensystemer dermed ville være blevet uinteressante.

Besvarelse (12/5 78):

Forsvarsministeren (Søgaard):

Forsvaret er ikke bekendt med, at der skulle være udviklet et såkaldt E-våben med de i begrundelsen for spørgsmålet omtalte virkninger på elektriske installationer.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 3, der var:

3) Forespørgsel til landbrugsministeren:

Forespørgsel af Tang Sørensen (FP), Halvgaard (FP) og Glistrup (FP).
(Forespørgsel nr. XXIV).

Forhandlingen genoptoges.

Jes Schmidt (CD):

Som det allerede er kommet til udtryk i flere taler, skønner jeg ikke, at det er en særlig nødvendig debat netop nu. Jeg føler heller ingen anledning til at gentage de synspunkter, som er blevet fremdraget af de talere, som var på talerstolen i formiddags, men jeg vil dog godt sige, at efter vor opfattelse har landbrugsministeren ved forhandlingerne i Bruxelles om landbrugspriserne haft en efter omstændighederne lykkelig hånd og fået beslutninger igennem, som vel kan kritiseres på enkelte punkter, som ikke alle kan være tilfredse med, men som man kan leve med, som det allerede er blevet sagt. Jeg synes, det må påskønnes, at en dansk landbrugsminister som øverste leder af disse forhandlinger i EF har opnået det, som under omstændighederne kunne opnås.

Vi må jo ikke glemme, at EFs historie er en kæde af kriser, den ene krise efter den

anden. Men de fleste af disse kriser har alligevel ført til, at man millimetervis kom et stykke længere frem til nytte for hele Fællesskabet – til trods for at man aldrig har kunnet tilfredsstille alle, idet ønskerne er større end mulighederne. Det er ikke så mærkeligt, at de enkelte regeringer kommer med ønsker og holder stejlt på ønsker og krav ved forhandlingerne i Bruxelles, fordi de jo hjemme i deres egne lande er udsat for en ikke helt ringe pression fra produktionsgrupperne og andre grupper. Også de nye landbrugspriser bærer ganske sikkert tegn på dette.

Nu skal jeg spare det høje ting for at gå ind i enkelte detailbetragtninger osv. og blot sige, at der efter min mening er behov for to ting i denne situation ikke kun fra dansk side, men også fra dansk side. Den ene er, at hvert af de ni lande inden for deres eget område bør bidrage til en større ansvarsfølelse over for EF, og denne ansvarsfølelse må indebære den erkendelse, at man ikke kan opnå en optimal opfyldelse af egne krav i dag og nu, men at der skal en udvikling til.

Det andet, som efter vor opfattelse er nødvendigt især her i Danmark, er, at der tages hensyn til landbrugets konkurrenceforhold og landbruget i de andre EF-lande. Vi ved alle – det er ikke noget nyt, jeg fortæller her – at den høje rente er en meget alvorlig belastning for de danske landmænd f. eks. i forhold til de tyske landmænd, som jo ikke skal betale mere end det halve af de renter, som vi må erlægge her i landet. Jeg ved godt, det er lettere at sige dette om renten end at ændre det og komme med forslag om, hvordan vi skal få renten ned, og det er bestemt ikke landbrugsministerens skyld, men det er et faktum, vi må fastholde, hvis vi vil komme til en retfærdig bedømmelse af situationen.

Noget andet er, at vi står i en situation, hvor vi atter har behov for en revision af kapitalvindingsskatten. Da vi fik den for 2 år siden, hjalp den, men i mellemtiden er udviklingen løbet så stærkt, at en ny revision efter vor opfattelse er en absolut nødvendighed.

Det sidste, som efter vor opfattelse belastet det danske landbrug konkurrencemæssigt, er denne særskat, som hedder amtsgrundskyld. Jeg kan ikke se noget rimeligt i, at amtsgrundskylden skal bæres i det væsentlige af det danske landbrug, mens det er hele befolkningen, der nyder godt af disse skatter: